

Arrest

**nr. 340 629 van 6 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 11 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die België volgens zijn verklaringen op 18 juni 2024 binnenkwam, diende op 20 juni 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 28 juli 2023 kreeg verzoeker in Griekenland de vluchtelingenstatus toegekend.

1.3. Op 27 augustus 2025 nam de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 28 augustus 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 20/06/2024

Overdracht CGVS: 03/09/2024

U werd op 4 juli 2025 op het Commissariaat-generaal gehoord van 13.38 uur tot 16.10 uur, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, Meester Méthode NDIKUMASABO, loco Meester Hugues DOTREPPE, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op [...] februari 1995 in Khan Younis, waar u woonde tot uw vertrek uit Gaza. U maakte uw middelbaar af, waarna u een bachelordiploma in airconditioning en koeltechniek behaalde. In Gaza had u ook een groentekraam. Uw ouders, broer, zus en echtgenote wonen nog in Gaza.

Op 24 april 2023 vertrok u uit Gaza omwille van de economische crisis. U reisde legaal via Egypte naar Turkije. Daarna reisde u door naar Griekenland, waar u toekwam op 10 juli 2023. U diende er een verzoek om internationale bescherming in bij de Griekse autoriteiten. Op 28 juli 2023 kreeg u er de vluchtelingenstatus toegekend. U verbleef er na aankomst ongeveer veertig dagen in een opvangcentrum in Kos. Daarna verbleef u in Athene, waar u werkte en een verblijfplaats huurde.

Op 18 juni 2024 reisde u van Griekenland naar België. U diende op 20 juni 2024 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart; een kopie van uw huwelijkscontract; een kopie van uw Grieks paspoort; een kopie van uw Griekse verblijfsvergunning; een attest van een klacht die u neerlegde in België; uw Belgische arbeidsovereenkomst; foto's van uw familie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. De vragenlijst "bijzondere procedurele noden" van de DVZ bevat geen elementen waaruit kan blijken dat u eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte (zie vragenlijst BPN d.d. 30.08.2024). U stelt dat u ademhalingsproblemen hebt, maar dat u hiervoor geen behandeling meer krijgt (zie CGVS, p. 5). Ook stelt u dat u psychologische problemen hebt omwille van de situatie van uw familie in Gaza (ibid.). Hierdoor slaapt u slecht (ibid.). U stelt dat u een psycholoog ziet (ibid.). Tot op heden legt u echter geen enkel medisch of psychologisch attest neer. U stelt op geen enkel moment dat uw medische of psychologische situatie een invloed zou hebben op het afleggen van uw persoonlijk onderhoud. U was telkens in staat om coherente verklaringen af te leggen en gaf u telkens betekenisvolle antwoorden op de vragen die u gesteld werden. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked Record d.d. 21/06/2024 + zie Information Request Reply d.d. 19/09/2024), alsook uit uw verklaringen (zie verklaring DVZ d.d. 30.08.2024, punt 23), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen.

Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van

personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op

https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, namelijk dat er geen werk te vinden was op Kos en u er moest leven in onhygiënische omstandigheden in het opvangcentrum (zie CGVS, p. 8), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkmogelijkheden en veiligheid (zie CGVS, p. 9-12), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten

geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, werd gestolen in Antwerpen in oktober 2024 (zie CGVS, p. 7). Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk werd gestolen. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen. Het attest van klachtneerlegging van de politie, opgesteld op 10 oktober 2024, dat u neerlegt ter staving van uw verklaringen over de diefstal, bevestigt dat u een klacht hebt ingediend maar bevat geen enkele informatie over het type klacht. Bovendien stelt u op een ander moment dat al uw Griekse documenten in Griekenland zijn achtergebleven (zie CGVS, p.7). Dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring niet meer in het bezit te zijn van uw gedrukte verblijfskaart.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning gestolen zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.).

Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Verder blijkt uit objectieve informatie dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegaan.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf. Zoals u ook gedaan heeft, zoals ook blijkt uit uw verklaringen (zie CGVS, p. 7), waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt.

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, maart 2024, p. 20: "the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 27 juli 2026, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als u stappen moet ondernemen om een vervangkaart van uw gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft u, gezien u over een AFM en een AMKA beschikt, toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

De commissaris-generaal wijst er verder op dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Uit uw verklaringen blijkt dat u over een AMKA beschikte (zie CGVS, p. 7).

Het Commissariaat-generaal merkt hierover op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat de AMKA pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: "According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (Ibid., blz. 278: "Specifically as regards deactivation due to non-legal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary protection"). Het is dus aldus het verlopen van de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Gezien uw verblijfsvergunning niet voor 27 juli 2026 verloopt, is uw AMKA ook tot die datum geldig.

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Beide keren dat u medische hulp nodig had in Griekenland, werd u er verzorgd in een ziekenhuis. U stelt dat u in Griekenland vanwege uw ademhalingsprobleem werd opgenomen in een ziekenhuis, waar u een behandeling kreeg voorgeschreven die u twintig dagen nam (zie CGVS, p. 10). Ook toen u gewond raakte aan uw hand, werd u er genaaid in een ziekenhuis (zie CGVS, p. 11).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Wat betreft werkgelegenheid, stelt u dat u in Athene eerst tien dagen in de bouw hebt gewerkt, waar u echter niet uitbetaald werd (zie CGVS, p. 9). Nadien werkte u zeven à acht maanden in een restaurant, waar u een

contract had (zie CGVS, p. 9). U verdiende er 600 euro per maand (zie CGVS, p. 13). U werd echter 800 euro niet uitbetaald door uw werkgever, maar u stelde hiervoor geen advocaat aan (zie CGVS, p. 10). Uit uw verklaringen blijkt dat er wel degelijk werkgelegenheid was en dat u in staat was om deze te vinden. Het feit dat u, gelet op uw profiel als nieuwkomer in de Griekse samenleving die de Griekse taal niet volledig machtig is, niet meteen de meest lucratieve jobs kan krijgen, betekent niet dat u geen toegang zou hebben tot de Griekse arbeidsmarkt.

Wat betreft huisvesting, stelt het CGVS vast dat u hier geen problemen mee hebt ondervonden. U haalt dit thema niet aan als één van de problemen die u zou hebben gehad in Griekenland en u stelt dat u in een huurhuis verbleef voor 200 euro per maand, dat u gevonden hebt via uw werkgever (zie CGVS, p. 9).

Wat betreft de incidenten die u zou hebben meegemaakt in Griekenland, namelijk dat u bedreigingen ontving van mensen die u verwarden met een zekere F [...] familie die een kantoor hebben in Istanbul en veel mensen geld verschuldigd zijn (zie CGVS, p. 7 + 10), wordt vastgesteld dat u hiervan nog niets vermeldde bij de DVZ, ook niet wanneer u daar werd gevraagd of u problemen had met medeburgers (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 30.08.2024, punt 3.4-3.7), wat de ernst van de feiten relativeert die u stelt te hebben meegemaakt. U stelt dat u in deze context ook een keer door iemand met een mes geslagen werd (zie CGVS, p. 11). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u moeite hebt gedaan om een klacht in te dienen voor deze (beweerde) voorvallen. U stelt dat u naar de politie ging maar dat ze u daar zeiden dat ze zonder vertaler niet veel voor u konden doen (ibid.). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u naar een ander politiekantoor bent gegaan of dat u een vertaler hebt gezocht.

Aan het andere incident dat u zou hebben meegemaakt, namelijk dat u twee dagen werd vastgehouden door de politie maar u nooit hebt geweten waarom (zie CGVS, p. 12), kan geen geloof gehecht worden. U haalt dit incident pas laat aan tijdens uw persoonlijk onderhoud, pas wanneer u specifiek wordt gevraagd of u ooit enige vorm van misbruik door de politie hebt meegemaakt (ibid.). Bij de DVZ stelde u bovendien nog expliciet dat u in Griekenland nooit werd gearresteerd (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 30.08.2024, punt 3.1).

Uit uw verklaringen blijkt niet dat u, als begunstigde van internationale bescherming, geen beroep zou kunnen doen op de Griekse autoriteiten.

Bovendien bent u een ondernemende, zelfredzame en gezonde jongeman. U behaalde in Gaza een bachelordiploma (zie CGVS, p. 4) en u had er gedurende vijf à zes jaar en groentekraam (zie CGVS, p. 4-5). In Griekenland hebt u het meeste van uw tijd gewerkt (zie CGVS, p. 9). Hoewel uw oom de kosten van uw reis betaalde (zie CGVS, p. 6), kon u onder andere uw paspoort zelf betalen met het werk dat u deed in Griekenland (zie CGVS, p. 8). U had er contact met een advocaat die uw documenten voor u in orde bracht (zie CGVS, p. 7). Ook leerde u er Grieks via uw werk en door te praten met mensen (zie CGVS, p. 12). U spreekt ook een beetje Engels (ibid.). In België toont u ook uw zelfredzaamheid. U verbleef slecht een maand in een opvangcentrum, waarna u ging huren (zie CGVS, p. 4). U werkt hier in een melkveebedrijf, waarvan u uw contract neerlegt, en u verklaart geen moeite te hebben om deze job te doen (ibid.). U haalt geen medische problemen aan die een complexe en/of langdurige opvolging vereisen. Er wordt bij u dan ook geen bijzondere kwetsbaarheid vastgesteld die een impact zou hebben op uw zelfredzaamheid in Griekenland.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw Palestijnse documenten en de foto's hebben immers enkel betrekking op uw identiteit, uw afkomst en de situatie van uw familie in Gaza, elementen die niet betwist worden in onderhavige beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst.”

2. De rechtspleging

2.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

2.2. De verzoekende partij heeft haar paspoort getoond ter terechtzitting op vraag van de voorzitter. De verzoekende partij die ter terechtzitting verschijnt is niet de verzoekende partij die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 20 juni 2024 en wiens zaak thans voorligt.

Het is echter aan de verzoekende partij die wordt bijgestaan door een advocaat om diligent op te treden en de nodige stappen te zetten om zijn verdediging te organiseren. Het loutere feit dat verzoeker ter terechtzitting wordt vertegenwoordigd door een advocaat is naar oordeel van de Raad voldoende om een beslissing te kunnen nemen over de zaak.

3. Gegrond van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 10 en 11 van de Grondwet *juncto* artikelen 3 en 13 van het EVRM *juncto* artikel 47 van het EU-handvest *juncto* artikelen 23 en 39 van de Richtlijn 2005/85/EG;
 - Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
 - Artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 48/9, § 4, 49 en 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet;
 - Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 43 e.v. van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken;
 - De zorgvuldigheidsplicht.
- Tevens stelt verzoeker dat er sprake is van een machtsoverschrijding.

Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op een aantal grieven omtrent het feit dat het persoonlijk onderhoud werd afgenomen door een medewerker van het EUAA. Verzoeker meent vooreerst dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet en artikelen 39 en 43 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken werden geschonden gezien het persoonlijk onderhoud niet in de taal van de procedure gevoerd werd, daar waar de taal van de procedure als het Nederlands bepaald werd en aangezien de *protection officer* niet één van de nationale talen spreekt. Ten tweede betwist verzoeker de onpartijdigheid van de EUAA-medewerker. Verzoeker meent dat de EUAA-medewerker een Griekse interviewer is, en hij een vrees heeft ten aanzien van Griekenland, waardoor hij meent dat dit de schijn wekt dat de zaak niet neutraal zal worden onderzocht. Ten derde benadrukt verzoeker dat getwijfeld kan worden over de vraag of de notities van het persoonlijk onderhoud zorgvuldig werden herlezen en vertaald. In dit verband hekelt verzoeker dat de persoon die de vertaling zou hebben nagegaan verder niet geïdentificeerd is en aldus niet kan worden nagegaan of die persoon al dan niet de vereiste vaardigheid en bekwaamheid had om de vertaling van de oorspronkelijke Engelse tekst die door het systeem naar het Nederlands vertaald werd na te gaan en zo nodig te vertalen. Ten vierde werpt verzoeker op dat het gebruik van artificiële intelligentie voor beëdigde vertalingen ten strengste verboden is, omdat deze niet het naleven van verplichtingen inzake gegevensbescherming garanderen. Tot slot meent verzoeker dat het gehoorverslag in het Nederlands niet aan het administratief dossier is toegevoegd en hij hierdoor geen verificatie kan uitvoeren ten aanzien van de beslissing.

Vervolgens benadrukt verzoeker dat hij met psychologische problemen kampt ten gevolge van de situatie in Gaza. Dit houdt een bijzondere kwetsbaarheid in die bijzondere procedurele noden rechtvaardigt.

Vervolgens licht verzoeker de precaire situatie toe aan de hand van landeninformatie, met onder meer informatie van UNHCR en rapporten van CERD, RSA, AIDA, Human Rights Watch en OSAR.

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker het CERD-rapport van december 2024, het RSA-rapport van maart 2025 en het feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024.

3.1.2. In een nota met opmerkingen betoogt de commissaris-generaal dat het verzoekschrift geen gegrond middel bevat.

3.1.3. Op 25 november 2025 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer waarin de volgende landeninformatie wordt gevoegd:

- AIDA/ECRE, “*Country Report: Greece. Update 2023*” van 24 juni 2024;
- AIDA/ECRE, “*Country Report: Greece. Update 2024*” van september 2025;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” van september 2024;
- RSA/PRO ASYL, “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*” van maart 2024;
- RSA, “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*” van april 2025;
- Europese Commissie, “*Communication on the status of migration management in mainland Greece*” van 4 april 2025;
- Cedoca, “*COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*” van 17 september 2025;
- Pressemitteilung Bundesverwaltungsgericht nr. 30/2025 van 16 april 2025;
- Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing 2BvR 1425/24 van 1 april 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025.

3.1.4. Op 28 november 2025 legt verzoeker twee aanvullende nota's neer. In de eerste aanvullende nota uit verzoeker kritiek op het verloop van het persoonlijk onderhoud met behulp van een EUAA-ambtenaar.

De andere aanvullende nota bevat landeninformatie met betrekking tot de algemene situatie in Griekenland alsook een brief die kritiek uit op het CEDOCA-rapport, ‘*COI focus Grèce: Aide aux migrants*’ van 25 juli 2025.

3.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.”

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoeker reeds bescherming genoot in een EU-lidstaat, met name Griekenland.

3.3. Wat het verloop van het persoonlijk onderhoud betreft dat werd afgenomen met behulp van een EUAA-ambtenaar, verwijst de Raad naar het pertinente verweer dat werd ontwikkeld door de commissaris-generaal:

“2.3 Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op een aantal grieven omtrent het feit dat het persoonlijk onderhoud werd afgenomen door een medewerker van het EUAA: Verzoeker meent vooreerst dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet en artikelen 39 en 43 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken werden geschonden gezien het persoonlijk onderhoud niet in de taal van de procedure gevoerd werd, daar waar de taal van de procedure als het Nederlands bepaald werd en aangezien de PO niet één van de nationale talen spreekt. Ten tweede betwist verzoeker de onpartijdigheid van de EUAA-medewerker. Verzoeker meent dat de EUAA-medewerker een Griekse interviewer is, en hij een vrees heeft ten aanzien van Griekenland, waardoor hij meent dat dit de schijn wekt dat de zaak niet neutraal zal worden onderzocht. Ten derde benadrukt verzoeker dat getwijfeld kan worden over de vraag of de notities van het persoonlijk onderhoud zorgvuldig werden herlezen en vertaald. In dit verband hekelt verzoeker dat de persoon die de vertaling zou hebben nagegaan verder niet geïdentificeerd is en aldus niet kan worden nagegaan of die persoon al dan niet de vereiste vaardigheid en bekwaamheid had om de vertaling van de oorspronkelijke Engelse tekst die door het systeem naar het Nederlands vertaald werd na te gaan en zo nodig te vertalen. Ten vierde werpt verzoeker op dat het gebruik van AI voor beëdigde vertalingen ten strengste verboden is, omdat deze niet het naleven van verplichtingen inzake gegevensbescherming garanderen.

Ten slotte meent verzoeker dat het gehoorverslag in het Nederlands niet aan het administratief dossier is toegevoegd en hij hierdoor geen verificatie kan uitvoeren ten aanzien van de beslissing.

2.3.1 Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet wijst de taal aan die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het dossier bevinden, zijn opgesteld in de proceduretaal. Ook de beslissing is opgesteld in de proceduretaal.

Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet stelt niet dat de ambtenaar en de tolk gebruik moeten maken van de proceduretaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal, dan de proceduretaal, meer bepaald in het Engels, wordt afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet met zich mee. Waar verzoeker hekelt dat artikelen 39 en 43 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 werden geschonden, antwoordt verweerder dat ingevolge artikel 1 van de gecoördineerde wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken van 18 juli 1966 de toepassing hiervan (en dus bijgevolg ook de toepassing van artikelen 39 en 43 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966) is uitgesloten wanneer er een bijzondere wettelijke regeling is. Het bestaan van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet sluit bijgevolg de toepasbaarheid van de Taalwet uit.

2.3.1 Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet wijst de taal aan die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het dossier bevinden, zijn opgesteld in de proceduretaal. Ook de beslissing is opgesteld in de proceduretaal. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet stelt niet dat de ambtenaar en de tolk gebruik moeten maken van de proceduretaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal, dan de proceduretaal, meer bepaald in het Engels, wordt afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet met zich mee. Waar verzoeker hekelt dat artikelen 39 en 43 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 werden geschonden, antwoordt verweerder dat ingevolge artikel 1 van de gecoördineerde wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken van 18 juli 1966 de toepassing hiervan (en dus bijgevolg ook de toepassing van artikelen 39 en 43 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966) is uitgesloten wanneer er een bijzondere wettelijke regeling is. Het bestaan van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet sluit bijgevolg de toepasbaarheid van de Taalwet uit.

2.3.2 Met betrekking tot de vermeende onpartijdigheid van de EUAA medewerker herinnert verweerder eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. De EUAA experts werden – eveneens conform artikel 57/5ter §1 van de Vreemdelingenwet – opgeleid door het CGVS en het EUAA. De EUAA-experts die deelnemen aan asielondersteuningsteams houden zich aan de hoogste normen op het gebied van integriteit, ethisch gedrag en professionalisme. Zij garanderen bij de uitoefening van hun taken de bescherming van de grondrechten overeenkomstig de relevante EU-wetgeving en internationale wetgeving met name het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Deze verplichting is in het bijzonder van belang wanneer zij te maken hebben met personen die internationale bescherming aangevraagd hebben. Daartoe moeten deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich houden aan en handelen in overeenstemming met de “EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asiel-ondersteuningsteams” (zie voor meer informatie: <https://euaa.europa.eu/sites/default/>)

Verweerder wijst er ten overvloede op dat de EUAA deskundigen die voor het CGVS aan het werk zijn, verschillende nationaliteiten hebben, doch hun nationaliteit niet van belang is (net zomin als deze van de dossierbehandelaars van het CGVS). De EUAA deskundige die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft geen enkel belang bij de aard van de beslissing die de Commissaris-generaal neemt, waardoor het CGVS niet inziet hoe deze aangestelde expert in casu bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het CGVS ontwaart in de notities van het persoonlijk onderhoud geen elementen die hier anders over oordelen. Uit de stukken van het dossier kan aldus geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Evenmin werd er door de advocaat van verzoeker enige opmerkingen in die zin gemaakt aan het einde van het persoonlijk onderhoud. De grief van verzoeker is niet gegrond.

2.3.3 Waar verzoeker zich beperkt tot het loutere verwijt dat er ernstige twijfels bestaan over de vraag of de notities van het persoonlijk onderhoud zorgvuldig zijn herlezen en vertaald, en dat er niet kan worden nagegaan wie de vertaling van het Engelstalige gehoorverslag heeft geverifieerd nadat het door een vertaalmachine is vertaald, benadrukt verweerder dat de Engelse notities van het persoonlijk onderhoud werden vertaald door eTranslation, een geavanceerde neurale vertaaldienst van de Europese Commissie en deze vertaling vervolgens werd gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het Commissariaat-generaal. De insinuatie dat deze dossierbehandelaar niet de vereiste vaardigheid en bekwaamheid zou hebben, mist elke grondslag. De protection officer heeft zich bij het nemen van de bestreden beslissing laten leiden door de verklaringen van de verzoeker, waarbij zowel de vertaalde als de originele verklaringen zijn geraadpleegd, evenals de neergelegde documenten en de objectieve landeninformatie die is opgenomen in het administratief dossier. De protection officer treedt hierbij op als een beëdigd ambtenaar, wat bijkomende garanties inzake objectiviteit biedt.

2.3.4 Waar verzoeker hekelt dat er onvoldoende garanties zijn inzake gegevensbescherming duidt verweerder dat in het kader van het operationele plan dat tussen het EUAA en de Belgische staat is overeengekomen, (beschikbaar op: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/EUAA_Operational_Plan_to_Belgium_2025-2026.pdf), de deskundigen van het EUAA een beroep doen op een tolk die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming in het Engels weergeeft. Verweerder herhaalt dat de notities van het persoonlijk onderhoud vervolgens worden vertaald door eTranslation, een geavanceerde neurale vertaaldienst van de Europese Commissie, die de nodige garanties biedt op het gebied van veiligheid, opslag en verwerking van gegevens binnen de EU. Deze vertaling wordt vervolgens gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het Commissariaat-generaal. Dit vertaalproces is opgezet in overeenstemming met de verplichtingen waaraan het Commissariaat-generaal onderworpen is. Wat de naleving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) betreft, baseert het Commissariaat-generaal de gegevensverwerking op artikel 6, lid 1, onder e), juncto artikel 9, lid 2, onder g) van die verordening, die bepaalt dat:

De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de volgende voorwaarden is voldaan: [...] e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

De verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens is enkel toegestaan wanneer: de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene.

De verwerking is dus niet gebaseerd op de toestemming van de verzoekers om internationale bescherming (artikel 6, lid 1 onder a) juncto artikel 9, lid 2 onder g) van die Verordening). Het Commissariaat-generaal benadrukt ook dat, hoewel de eTranslation-website van de gebruiker verlangt dat hij toestemming geeft voor de verwerking van zijn gegevens, dit betrekking heeft op de persoon die de website gebruikt (bijvoorbeeld zijn identiteit en e-mailadres), maar dat het dus niet gaat om de persoonsgegevens van personen die internationale bescherming aanvragen. Deze verwerking van persoonsgegevens gebeurt bovendien onder passende en relevante omstandigheden en blijft beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. De verwerking geniet met name de volgende waarborgen:

- Verwerking en opslag van gegevens op servers in de EU (beginsel van beveiliging van de verwerking, artikel 32 van de AVG);

- *Bewaring van gegevens beperkt tot de tijd die nodig is voor de vertaling en het onderzoek, geen verzending van gegevens per e-mail, instelling voor het verwijderen van gegevens na het downloaden (beginsel van beperking van de bewaring van gegevens, artikel 5, §1, e) van de AVG);*
- *Geen toegang tot de gegevens door beheerders;*
- *Geen analyse van de inhoud;*
- *Geen delen van gegevens met derden (zie Register of the Data Protection Officer (DPO) beschikbaar op [https:// ec.europa.eu/dpo-register/detail/DPR-EC-00600.7](https://ec.europa.eu/dpo-register/detail/DPR-EC-00600.7);*

Uit het bovenstaande blijkt dat het hierboven beschreven vertaalproces geschikt is voor de uitvoering van de taak die aan het Commissariaat-generaal is toevertrouwd.

Bijkomend merkt verweerder op dat de link waarnaar verzoeker in dit verband verwijst, namelijk <https://uptij.be/info/seule-une-separation-strict-e-entre-l-intelligence-artificielle-ia-et-les-traductions-jurées-permet-de-préserver-l-intégrité-de-la-profession-de-traducteur-trice-jurée> niet raadpleegbaar is

2.3.5 Waar verzoeker meent dat het originele gehoorverslag dat in het Nederlands werd opgesteld niet in het administratief dossier zit, dient erop gewezen dat dit document wel degelijk toegevoegd werd aan het administratieve dossier. Verzoeker kan aldus het Nederlandse gehoorverslag, indien nodig, controleren.

2.4 Waar verzoeker dan hekelt dat het persoonlijk onderhoud niet werd afgenomen door een protection officer die speciaal is opgeleid voor mensen met problemen, merkt verweerder op dat het niet duidelijk is wat verzoeker hiermee bedoelt."

De Raad stipt verder aan de tijdelijke inzet van het EUAA strikt beperkt blijft tot het afnemen van gesprekken. Het onderzoek van de inhoud van de aanvraag en het opstellen of controleren van (ontwerp)beslissingen blijft de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het CGVS die bovendien in het bezit moeten zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau 1, zoals voorgeschreven in artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003. Gelet op de voorgaande overwegingen met betrekking tot de opleidingen die aan de externe deskundigen worden gegeven en de gedragscode waaraan zij zijn verbonden, toont verzoeker niet aan dat het al dan niet ontbreken van een masterdiploma een doorslaggevend element is dat leidt tot de vaststelling dat het gehoor niet naar behoren verliep en leidt tot de nietigheid van de thans genomen bestreden beslissing. Het persoonlijk onderhoud verliep zonder enig probleem en verzoeker kon uitgebreid zijn redenen uiteenzetten om in België de internationale bescherming te verzoeken. Verder blijkt geenszins dat uit de bewoordingen van het voormelde artikel dat de externe deskundigen zelf over een masterdiploma dienen te beschikken. Deze lezing wordt bijgetreden door bij het wetsontwerp tot wijziging van de Vreemdelingenwet en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen dat stelt: "*De tijdelijke inschakeling van personeel van een andere instantie blijft beperkt tot het afnemen van het gehoor. De inhoudelijke beoordeling van het verzoek, namelijk het opstellen van de ontwerpbeslissingen en het superviseren van de ontwerpbeslissingen blijft de exclusieve bevoegdheid van het personeel van het Commissariaat-generaal dat bovendien houder dient te zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A van de Staat*" (<https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/54/2548/54K2548001.pdf>, p. 94). Uit de bewoordingen kan *a contrario* worden afgeleid dat de externe deskundigen niet over een masterdiploma hoeven te beschikken.

3.4.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 28 juli 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 27 juli 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is tot 16 september 2028 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 3, Antwoord Griekse Dublinunit van 19 september 2024; Documenten, stuk 5, nrs. 2 en 6). Verzoeker betwist dit niet.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over deze beschermingsstatus zou beschikken.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

3.4.2. Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, "*Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a.*", gesteld dat:

- *"in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM"*,
- *"Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt"*,
- *"Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken"*.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- *"alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak"*;
- *"Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid"*;
- *"Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling"*.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, "*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*", deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

3.4.3. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit

een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met informatie van UNHCR en rapporten van OSAR van oktober 2024, CERD van december 2024 en Human Rights Watch van 2024, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Verzoeker slaagt er *in casu* niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

3.4.4. In de bestreden beslissing komt naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent terdege:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. De vragenlijst “bijzondere procedurele noden” van de DVZ bevat geen elementen waaruit kan blijken dat u eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte (zie vragenlijst BPN d.d. 30.08.2024). U stelt dat u ademhalingsproblemen hebt, maar dat u hiervoor geen behandeling meer krijgt (zie CGVS, p. 5). Ook stelt u dat u psychologische problemen hebt omwille van de situatie van uw familie in Gaza (ibid.). Hierdoor slaapt u slecht (ibid.). U stelt dat u een psycholoog ziet (ibid.). Tot op heden legt u echter geen enkel medisch of psychologisch attest neer. U stelt op geen enkel moment dat uw medische of psychologische situatie een invloed zou hebben op het afleggen van uw persoonlijk onderhoud. U was telkens in staat om coherente verklaringen af te leggen en gaf u telkens betekenisvolle antwoorden op de vragen die u gesteld werden. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

3.4.5 Verzoeker, een dertigjarige man, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en neergelegde attesten kan niet blijken dat hij kampt met ernstige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Verzoeker verklaarde te kampen met psychologische problemen (bijkomende vragen M-status Griekenland, stuk 7; notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5). Echter blijft verzoeker in gebreke om hiervan medisch objectieve attesten neer te leggen, waardoor deze voorgehouden problematiek beperkt blijft tot een blote bewering.

Wat zijn problemen in zijn borststreek betreft, waarbij verzoeker verklaarde last te hebben van een borstontsteking en ademhalingsproblemen, blijft hij evenzeer in gebreke om hiervan enig medisch attest neer te leggen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5).

Waar verzoeker meent dat er in zijn hoofde een kwetsbaarheid bestaat omwille van zijn profiel en herkomst uit Gaza, benadrukt de Raad dat een bijzondere kwetsbaarheid dient te worden aangetoond middels concrete elementen, zoals medische objectieve attesten. Een loutere verwijzing naar zijn profiel volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

3.4.6. Verder benadrukt de Raad dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd. Zijn verlies van zijn gedrukte verblijfsvergunning doet hieraan geen afbreuk.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

3.4.7. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat hij op 28 juli 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg. (Landeninformatie, stuk 6, nr. 3, Antwoord Griekse Dublinunit van 19 september 2024; Documenten, stuk 5, nr. 2). Verzoeker vertrok volgens zijn verklaringen ergens rond juni 2024 uit Griekenland (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag nr. 33). Verzoeker verbleef 11 maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een zulks kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

Nochtans had verzoeker geenszins problemen om werk of huisvesting te vinden zoals terecht wordt opgemerkt door de bestreden beslissing:

“Wat betreft werkgelegenheid, stelt u dat u in Athene eerst tien dagen in de bouw hebt gewerkt, waar u echter niet uitbetaald werd (zie CGVS, p. 9). Nadien werkte u zeven à acht maanden in een restaurant, waar u een contract had (zie CGVS, p. 9). U verdiende er 600 euro per maand (zie CGVS, p. 13). U werd echter 800 euro niet uitbetaald door uw werkgever, maar u stelde hiervoor geen advocaat aan (zie CGVS, p. 10). Uit uw verklaringen blijkt dat er wel degelijk werkgelegenheid was en dat u in staat was om deze te vinden. Het feit dat u, gelet op uw profiel als nieuwkomer in de Griekse samenleving die de Griekse taal niet volledig machtig is, niet meteen de meest lucratieve jobs kan krijgen, betekent niet dat u geen toegang zou hebben tot de Griekse arbeidsmarkt.

Wat betreft huisvesting, stelt het CGVS vast dat u hier geen problemen mee hebt ondervonden. U haalt dit thema niet aan als één van de problemen die u zou hebben gehad in Griekenland en u stelt dat u in een huurhuis verbleef voor 200 euro per maand, dat u gevonden hebt via uw werkgever (zie CGVS, p. 9).”

Tevens wordt op pertinente wijze vastgesteld dat verzoeker een hoge mate van zelfredzaamheid vertoont:

“Bovendien bent u een ondernemende, zelfredzame en gezonde jongeman. U behaalde in Gaza een bachelordiploma (zie CGVS, p. 4) en u had er gedurende vijf à zes jaar en groentekraam (zie CGVS, p. 4-5). In Griekenland hebt u het meeste van uw tijd gewerkt (zie CGVS, p. 9). Hoewel uw oom de kosten van uw reis betaalde (zie CGVS, p. 6), kon u onder andere uw paspoort zelf betalen met het werk dat u deed in Griekenland (zie CGVS, p. 8). U had er contact met een advocaat die uw documenten voor u in orde bracht

(zie CGVS, p. 7). Ook leerde u er Grieks via uw werk en door te praten met mensen (zie CGVS, p. 12). U spreekt ook een beetje Engels (ibid.). In België toont u ook uw zelfredzaamheid. U verbleef slecht een maand in een opvangcentrum, waarna u ging huren (zie CGVS, p. 4). U werkt hier in een melkveebedrijf, waarvan u uw contract neerlegt, en u verklaart geen moeite te hebben om deze job te doen (ibid.). U haalt geen medische problemen aan die een complexe en/of langdurige opvolging vereisen. Er wordt bij u dan ook geen bijzondere kwetsbaarheid vastgesteld die een impact zou hebben op uw zelfredzaamheid in Griekenland.”

Het korte verblijf van verzoeker, gepaard met het voorhanden zijn van een hoge mate van zelfredzaamheid en het ontbreken van een bijzondere kwetsbaarheid, leidt tot de conclusie dat verzoeker geen ernstige poging ondernam om in Griekenland zijn leven op te bouwen. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat verzoeker, die steevast kon werken en huisvesting kon vinden, zich niet staande zou kunnen houden in Griekenland.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigden van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

3.4.8. Inzake de problematiek die verzoeker meemaakte met een welbepaalde familie alsook de politie, oordeelt de bestreden beslissing op goede gronden:

“Wat betreft de incidenten die u zou hebben meegemaakt in Griekenland, namelijk dat u bedreigingen ontving van mensen die u verwanden met een zekere F [...] familie die een kantoor hebben in Istanbul en veel mensen geld verschuldigd zijn (zie CGVS, p. 7 + 10), wordt vastgesteld dat u hiervan nog niets vermeldde bij de DVZ, ook niet wanneer u daar werd gevraagd of u problemen had met medeburgers (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 30.08.2024, punt 3.4-3.7), wat de ernst van de feiten relativeert die u stelt te hebben meegemaakt. U stelt dat u in deze context ook een keer door iemand met een mes geslagen werd (zie CGVS, p. 11). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u moeite hebt gedaan om een klacht in te dienen voor deze (beweerde) voorvallen. U stelt dat u naar de politie ging maar dat ze u daar zeiden dat ze zonder vertaler niet veel voor u konden doen (ibid.). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u naar een ander politiekantoor bent gegaan of dat u een vertaler hebt gezocht.

Aan het andere incident dat u zou hebben meegemaakt, namelijk dat u twee dagen werd vastgehouden door de politie maar u nooit hebt geweten waarom (zie CGVS, p. 12), kan geen geloof gehecht worden. U haalt dit incident pas laat aan tijdens uw persoonlijk onderhoud, pas wanneer u specifiek wordt gevraagd of u ooit enige vorm van misbruik door de politie hebt meegemaakt (ibid.). Bij de DVZ stelde u bovendien nog expliciet dat u in Griekenland nooit werd gearresteerd (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 30.08.2024, punt 3.1). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u, als begunstigde van internationale bescherming, geen beroep zou kunnen doen op de Griekse autoriteiten.”

3.4.9. Waar verzoeker verklaart dat hij bij aankomst in Griekenland onderworpen werd onderworpen aan mensonterende omstandigheden, overweegt de Raad dat deze feiten zich op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context situeren. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming aan wiens status diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

3.3.10. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden

gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

3.3.11. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP